

være i Stand dertil, og jeg tror, at dette meget hurtigt vil komme frem ved en aaben Udtalelse fra de vedkommende Kommuner. Jeg beder altsaa de ærede Medlemmer, der ville støtte den Jernbane fra Næstved til Slagelse, saaledes som den nu ligger for, om at stemme for Vædringsforslagene under Nr. 4 og 5 i Betænkningen, men ikke for de andre Vædringsforslag i Betænkningen og ei heller for de udenfor Betænkningen stillede Vædringsforslag.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Det er ganske sikkert, at dette Lovforslag har en Forhistorie, og det ærede Medlem for Præsto Pmtes 3die Valgkreds (Leth) var jo inde paa denne Forhistorie og var saa yderst utilfreds med hele den Maade, hvorpaa Sagen har udviklet sig, idet han jo nærmere paaviste, at i 1881—82 har Regjeringen lagt Accenten paa, at det skulde være en Militærbane, det var den bleven ved med, men efterhaanden var den gaaet bort fra det, og nu var den trængt ud til en helt derfra forskjellig Type. Det ærede Medlem har tildels Ret; Banen blev oprindeligt foreslaaet bygget ganske som den sydsjællandske Jernbane, og jeg har endnu været med til at foreslaa dette og vilde ønske, at jeg med nogen Nytte kunde fastholde det. Men hvem er Skyld i, at man er kommen ikke saa lidt bort fra denne Type? Det er Rigsdagen; ganske særlig dette Thing, og ogsaa tildels Landstinget, som har ment, at man skulde spare paa Anlægsomkostningerne. Nu har jeg høiet mig paa dette Punkt, og saa forholder det ærede Medlem mig, at det er Holdningsløshed. Vær saa artig! det ærede Medlem skal have Lov til det; men jeg er sikker paa, at det ærede Medlem har tidligere været fuldt saa hidsig som nogen Anden paa at foreslaa Noget, som ikke kan sættes igjennem og faae Judenrigsministeren tvungen ned. Derom er jeg fuldstændig overbevist; det slaar ikke fejl. Det er Noget, alle de Herrer have været enige om. For Resten bliver denne Jernbane ingenlunde slet bygget. Jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den sydsjællandske Banes Stigningsforhold 1: 150 er fastholdt, altsaa det er adskilligt bedre end den Nordsjællandske; og Skinnelængden er 55 Fod; jeg havde ganske vist hellere ønsket, den var noget over 60, men den er altsaa dog noget bedre og noget stærkere end adskillige andre Baner, som man har maattet finde sig i at foreslaa svagere. Altsaa jeg anser den for at være nogenlunde brugbar, omend jeg erkjender, at jeg nok vilde have havt den noget stærkere i sin Konstruktion. Det ærede

Medlem sagde, at man havde vaklet mellem 80—25—50 og 40,000. Det er ikke mig, der har vaklet saa meget; jeg har egentlig kun holdt paa 2 Tal: 25 og 80,000. Jeg tror, det er den høie Rigsdag, som ogsaa her er trængt stærkt ind paa Ministeren, og jeg vedkjender mig det Standpunkt, fordi jeg har lagt overordentlig stor Vægt paa nu at stille mig saaledes, at der kunde blive Mulighed, for ikke at sige Sandsynlighed, for at føre disse Baner igjennem. Hvad Tilfuds spørgsmaalet angaar, skal jeg erkjende her som i det andet Thing, at jeg kan ikke forlange mere end 25,000 Kr. pr. Banemil; thi det er det, jeg har foreslaaet i Overensstemmelse med begge Thingene. I Landstinget mente man at kunne begrunde, hvorfor man gif op til 80,000, og jeg har sagt, at det kan jeg modtage paa Regjerings Vegne; thi et høiere Bidrag kan en Regjering nok modtage, selv om den ikke forlanger det. Nu har man her foreslaaet 40,000. Det betragter jeg som et Kompromis, og er villig til nu at foreslaa Landstinget at vedtage det, og forjaavdt lægge et Lod i Vægtfaalen for dette Kompromis, som jeg efter al Sandsynlighed vil være i Stand til at gjennemføre. Hvis man derimod vil gaa tilbage til de 25,000, som jeg indrømmer, er det, jeg oprindeligt har forlangt, lægger man Banen Hindringer i Veien, og jeg kan derfor heller ikke anbefale det, som den ærede Ordfører gjerne vilde have, jeg skulde. Jeg kan ligesaa lidt anbefale den ærede Ordførers og et andet æret Medlems principale Forslag under Nr. 4, som det subsidiære under Nr. 5. Det er en gammel Bestemmelse, som findes i alle eller i mange Jernbanelove, at Afbetalingen skal ske i 15 Aar, og det er den Slags Bestemmelser, som det ikke kan nytte Noget at røre ved i nærværende Dieblit, og Ulykken er da heller ikke saa stor, om Afbetalingen sker i 25 eller i 15 Aar. Jeg vil derfor anbefale at forkaste Vædringsforslagene under Nr. 4 og 5. Det eneste af de stillede Vædringsforslag, som jeg kan anbefale, er Vædringsforslaget under Nr. 3, som er stillet af Flertallet af Udvalget. Samtlige andre Vædringsforslag i Betænkningen, og udenfor den, vil jeg indstændig tilraade Thinget at forkaste, hvis man vil have Noget ud af Loven; gjør man det, tror jeg, at man vil faae Noget, som begge Thing kunne enes om. Det maa jeg stille skarpt i Spidsen, at naar man staar i en saan Ten Time i Rigsdagsamlingen, som det vel sagtens nu er, kan det ikke nytte, at Ministeren staar og siger, at han vil forsøge paa at sætte Dit og Dat igjennem, og jeg vil